

съ 70 члена, а въ с. *Стровия* родътъ на Шоповци брои повече отъ 30 души и още не е раздѣленъ. Въ тия села срѣдно се пада на къща отъ 9 до 10 души жители. Въ Битолския Демиръ Хисаръ и въ Кичево има сѣщо тѣй на често многобройни родове, но далечъ не както въ Битолско-Прилѣпското Поле. Голѣми родове сѣ запазени само въ Порѣчето, дѣто 20—30 членни сѣмейства сѣ чести. Имаме точни статистични свѣдения за двѣ кичевски села, направени отъ мѣстни учители. С. *Долени-Бълостинъ* на 47 къщи е броило 315 жители, а с. *Локвица* въ Порѣче на 103 къщи е броило 840 жители. Въ селата на Долно Кичево родоветъ сѣ най-малки, и тамъ обикновено се падатъ на къща около 6 души срѣдно. Въ Дебъръ има голѣми сѣмейства, понеже братята обикновено не се дѣлятъ докѣ не очуватъ по нѣколко синове и ги ожениатъ. Когато едни странствуватъ, други оставятъ дома при сѣмействата. Всѣдѣ въ Поле, Жупа, Голо Бърдо и Дримъ Колъ има сѣмейства съ 15—20 души членове. Най-многобройни сѣ недѣленитъ родове въ подримскитъ села дори до гр. Струга, дѣто 5 или 6 членни сѣмейства сѣ изключения. Въ с. *Пареша* има сѣмейство отъ 6 женени братя недѣлени съ 47 души членове. Само въ Мала Рѣка Мияцитъ се дѣлятъ по-често и нѣматъ голѣми родове ведно. Тамъ сѣщо както въ Долно Кичево на къща срѣдно се падатъ около 6 души, до дѣто въ подримскитъ села трѣба да се броятъ отъ 8 до 9 души на къща.

Българското население въ южнитъ части на Македония има сѣщо общи еднакви бѣлѣзи, които го отличатъ ясно както отъ западно-македонскитъ българи, така и отъ ония, които населяватъ източнитъ и сѣверо-източнитъ краища на страната. *Южно-македонскитъ българи* населяватъ Долня Прѣспа, разположена около южнитъ краища на Прѣспенското Езеро, прѣминуватъ прѣзъ Баба Планина въ южния край на Битолската Равнина и завзиматъ тамъ Леринската Каза, завзиматъ българскитъ останки отъ Корчанско, цѣлата Костурска Котловина и Саръ Голъ, минуватъ Нича (Нидже) Планина и завзиматъ голѣмата Солунска Равнина съ околноститъ на градоветъ Воденъ, Енидже, Кукушъ, Дойранъ и се спиратъ до Карадагската Верига, която дѣли Солунското Поле отъ Сърското.

И между тия българи сѣ загубени стари племенни имена. Сѣществуватъ само прѣкори за присмѣхъ на нѣкои групи, произведени отъ нѣкоя характеристична дума въ говора имъ. Така жителитъ отъ Костурската Кореща се наричатъ *естеовци*, защото вмѣсто *е* казватъ *ести*; а пъкъ тѣ именуватъ сѣсѣдитъ си отъ